

ת"פ 24361/06/21 - מדינת ישראל נגד מחמד חסארמה, רשיד חסארמה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 24361-06-21 מדינת ישראל נ' חסארמה(עציר)

ואח'

לפני כבוד השופט ארז פורת

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

מחמד חסארמה

רשיד חסארמה (עציר)

גזר דין

1. הנאשמים 1 ו-2, מחמד ורשיד חסארמה שהם אחים, הודו והורשעו בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן שעניינן **חבלה בכוונה מחמירה בצוותא** (ריבוי עבירות) - לפי סעיפים 329(א)(2) + 29 בחוק העונשין, התשל"ז-1977; **עבירות בנשק - החזקה ונשיאה בצוותא** - לפי סעיפים 144(א) + (ב) 29 בחוק העונשין; **ירי מנשק חם בצוותא** לפי סעיפים 340א(ב)(1)+(2) + 29 בחוק העונשין; **הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו בצוותא** - לפי סעיפים 275 + 29 בחוק העונשין; **ניסיון הצתה בצוותא** - לפי סעיפים 448 רישא + 29 + 25 בחוק העונשין; **שיבוש מהלכי משפט בצוותא** - לפי סעיפים 244 + 29 בחוק העונשין; **שימוש ברכב ללא רשות בצוותא** - לפי סעיפים 413 + 29 בחוק העונשין. הנאשמים הודו בכתב האישום המתוקן מבלי שנשמעו ראיות בתיק וללא כל הסכמה מצד המאשימה לעניין העונש. להסדר הטיעון נוסף נספח עם הסכמות עובדתיות שגיבשו הצדדים.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן על רקע סכסוך בין משפחתם של הנאשמים לבין משפחת בדראן. הנאשמים סיכמו, יחד עם אחרים, לירות לעבר בית קפה "מקיאטו" בכפר בענה שבבעלות מ.ב.. כהכנה לפעולה הצטיידה החבורה במספר כלי נשק, בהם אקדח מסוג גלוק, רובה סער מסוג M-4 ורובה סער מסוג M-16 בו הצטייד הנאשם 2. כמו כן הצטיידו במיכל בנזין לצורך הצתת בית הקפה, ובשני רכבים גנובים שזהותם טושטשה על ידי שימוש בלוחיות זיהוי שנגנבו מרכבים אחרים.

בתאריך 10.05.2021 סמוך לאחר השעה 03:00, הנאשמים ושאר החבורה ירדו כשהם רעולי פנים משני הרכבים סמוך לבית הקפה, ובעודם אוחזים בנשקים ובמיכל הבנזין התקדמו בריצה לעבר בית הקפה והחלו לירות. בבית הקפה נכחו באותה השעה שני עובדים ולקוח מזדמן שזהותו אינה ידועה. החבורה ירתה בצוותא עשרות כדורים לעבר בית הקפה והנוכחים בו. הובהר, על-פי ההסכמות העובדתיות כאמור, כי הנאשם 1 לא אחז בנשק. כתוצאה מהירי נגרם לבית הקפה נזק: חורי ירי בקירות ובפנים העסק.

עמוד 1

במהלך הירי, ותוך זמן קצר ביותר המוערך בכעשרים שניות מרגע עצירת הרכבים, על-פי סרטוני מצלמות האבטחה שהוגשו לעיוני בהתאם להסכמה העובדתית של הצדדים, הגיעה למקום נידת משטרה ובה שני שוטרים. החבורה החלה להימלט מהמקום, חלקם ברגל וחלקם באמצעות הרכבים. השוטרים פתחו לעברם באש. באירוע נפגע מירי השוטר חן בוחבוט, ברם פציעתו אינה מיוחסת לנאשמים או לחברי החבורה האחרים.

במנוסתם הגיעו הנאשמים ואחרים מבין החבורה למתחם מיושב הנמצא בסמיכות. שם החביאו והשליכו את כיסויי הפנים, את הבגדים שלבשו ולפחות שניים מהנשקים, והתחבאו בעצמם. זמן קצר לאחר מכן נעצרו הנאשמים על ידי המשטרה במתחם בו התחבאו.

3. מטעם ההגנה, לעניין עונשו של הנאשם 1, העיד דודם של הנאשמים. הוא העיד כי מכיר את הנאשם 1 מאז היה ילד, וכי מדובר באדם טוב שעובד למחייתו כחשמלאי שנים רבות. ציין כי במשפחה ארעו מקרי רצח רבים שלוו בעבירות נוספות, ואילו הנאשם 1 מעולם לא לקח חלק בסכסוך אלא רק בא לקראת כולם להשכין שלום. העד הוסיף כי בעצמו שילם מעל עשרת אלפים שקלים למען תקינות היחסים בין הניצים.

טיעונים לעונש

4. הצדדים טענו לעונש ההולם לעמדתם ותמכו עתירתם העונשית בפסיקה. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת המעשים המערערים את הסדר החברתי ושלטון החוק ופוגעים באופן ניכר בשלום הציבור, בשגרת חיו ובביטחונו. טענה כי מעשי הנאשמים פגעו קשות בערכים חברתיים מגוונים ובהם שמירה על חיי אדם ושמירה על הרכוש, ובנוסף הצורך למגר תופעת החזקת הנשק הבלתי חוקי והשימוש שנעשה בנשק כזה באירועים פליליים. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הדגישה ב"כ המאשימה את התכנון המוקדם והמוקפד, את ריבוי כלי הנשק, את הנזק שנגרם מהירי ואת פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם מהירי או מהצתת בית הקפה, שלא יצאה אל הפועל בזכות התערבותם המהירה של השוטרים. את העובדה שכתוצאה מהאירוע נפגע מירי, שאינו מיוחס לנאשמים, השוטר ח.ב.

התובעת הפנתה למדיניות הענישה המחמירה בעבירות נשק הכוללת עונשי מאסר משמעותיים, גם בהרשעה ראשונה. לאמירות הנוקבות היוצאות מבית המשפט העליון בדבר הצורך בענישה מחמירה בעבירות נשק בשל פוטנציאל הסיכון הטמון בנשק לא חוקי הנמצא בידיים לא מורשות ולא מיומנות; לכך שעבירות הנשק הוגדרו זה מכבר כמכת מדינה, ולצורך בהרתעת יחיד ורבים, כפי שמשתקף מפסיקת בית המשפט העליון ותיקון 140 לחוק העונשין, הגם שאינו חל במקרה זה. להשקפת המאשימה מתחם העונש ההולם בגין כל העבירות המתוארות בכתב האישום נע בין תשע שנות מאסר ממשי ועד שלוש עשרה שנות מאסר בתקרתו.

ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם 1 נעדר עבר פלילי, בעוד הנאשם 2 ריצה שמונה עשר חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירה של חבלה חמורה לפני כשש שנים. עתרה להטיל על הנאשמים עונש בחציו התחתון של המתחם לצד עונש מאסר מותנה מרתיע, קנס ופיצוי משמעותי למ.ב., נפגע העבירה שהוא הבעלים של בית הקפה.

5.

הסניגור ציין שחרף חומרת האירוע, עדיין אין המדובר באירוע ייחודי עד כדי כך שמצדיק קביעת רף ענישתי גבוה שחורג בחומרתו באופן ניכר, גם מהפסיקה שהפנתה אליה המאשימה, אשר להשקפתו עוסקת במקרים חמורים מהמקרה דנן. הסניגור הדגיש כי עובדתית הוסכם שלא מיוחסת לנאשמים או לאחרים שהיו איתם באירוע הפגיעה בשוטר, וכי כתב האישום המתוקן אינו מייחס להם ירי בניסיון לפגוע בשוטרים. הנאשמים הודו בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המותקן, שתוקן תיקון משמעותי, וחסכו ניהול משפט ארוך במיוחד בשים לב למספר העדים הרב שנמנה ברשימת עדי התביעה, כל זאת ללא תמורה להקלה עונשית. הסניגור ביקש ללמוד מכך על חרטה כנה ואמיתית.

הסניגור התייחס לנסיבות האישיות של הנאשמים. הנאשם 1, מחמד, בן 39, שעובד כחשמלאי מוסמך, נשוי ואב לארבעה. ילדיו של הנאשם 1 מוכשרים והשיגו מדליות, גביעים ותעודות הצטיינות בספורט ומדעים. ללא עבר פלילי, למרות סכסוכים משפחתיים שאופפים את הפלג המשפחתי אליו משתייך. הסניגור הגיש דו"ח סוציאלי של מחלקת הרווחה במועצה המקומית בענה, בנוגע למשפחתו של הנאשם 1 מממנו עולה כי מצבה הכלכלי של המשפחה הורע אחר מעצר הנאשם 1 שהיה המפרנס היחיד שלה. הסניגור הוסיף כי מדובר באירוע חריג בחייו של הנאשם 1, שנמצא במעצר למעלה משנה. לדבריו, הנאשם 1 משמש כתומך בבית מעצר קישון לעצורים אחרים הזקוקים לכך. הוטעם כי הנאשם 1 לא החזיק בנשק וההחזקה המיוחסת לו נשענת על דיני השותפות בלבד, עניין שצריך לקבל ביטוי עונשי שיבדילו לקולא מאחיו, הנאשם 2.

הנאשם 2, רשיד, בן 28, הורשע בעבר בגין עבירה שביצע בשנת 2015, לפני למעלה משש שנים ונדון בעטייה לשמונה עשרה חודשי מאסר. צוין כי בשנים שעברו מאז אותה עבירה לא נזקפו לחובתו הרשעות. הסניגור הגיש תעודות רפואיות בנוגע לאשפוזו של הנאשם 2 במרכז הרפואי גליל מיום המעצר 10.05.2021, למשך כארבעה ימים בשל שברים בצלעות, ובהמשך אובחן כסובל מפריצות דיסק. לדבריו הפציעות הן תולדה של מעצר שלוה בהפעלת כוח בלתי מוצדקת כלפיו. בהקשר זה ציין הסניגור שתלונה בעניין הוגשה למח"ש, ושם הוחלט שלא להמשיך בחקירה. יחד עם זאת נטען כי הפגיעות מהן עדיין סובל הנאשם יקשו עוד עליו בריצוי עונשו ויש לשקול אותן במסגרת שיקולי הענישה.

ב"כ הנאשמים עמד על כי הסכסוך שהיווה את הרקע לאירועים הינו סכסוך ארוך כשהנאשמים עצמם לא היו מעורבים בביצוע עבירות במסגרת הסכסוך, עד כה. כמו כן ביקש שבית המשפט ייקח בחשבון שבאירוע, כעולה מסרטוני מצלמות האבטחה, נכחו לפחות שישה משתתפים, בעוד הנאשמים הם היחידים שהועמדו לדין.

הסניגור עתר לפרש את כתב האישום לטובת הנאשמים במקומות שניתנים לפרשנות: כך לפרש את המונח "עשרות כדורים" שנורו על-פי נוסח כתב האישום, ככולל ירי של כ-20 כדורים בלבד, וכך כאשר יבוא בית המשפט להטיל פיצוי לטובת המתלונן יתחשב בכך שלא הוכח גובה הנזק ולא הוצג דו"ח שמאי או תמונות לצורך הערכת גובה הנזק.

6. הנאשמים בדברם האחרון הביעו צער וחרטה. הנאשם 1 הדגיש שמדובר בטעות הראשונה שלו. והנאשם 2 הוסיף כי הוא עדיין סובל מהפציעות שנגרמו לו, כאמור.

דין והכרעה:

7. עבירות אלימות הנעברות תוך שימוש בנשק חם פוגעות בשלום הציבור ובטחונו ומסכנות חיי אדם, גם של עוברי אורח תמימים. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חומרתן של עבירות נשק, לכך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך בהחמרה משמעותית בענישה בעניין. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשק כשקבע לאחרונה בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות אלו בחוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021. ראו למשל ע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל פס' 25 (נבו 15.12.2021):

"[...]אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל"מכת מדינה" של ממש (ראו לאחרונה: ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד, [פורסם בנבו] פסקה 24 (29.6.2021); ע"פ 5993/21 סאלח נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (29.11.2021); ע"פ 8416/20 עייאט נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.9.2021)). מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בעניינו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק. הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף במקרה זה בו כאמור הייתה כוונת מכוון לפגוע במתלונן ולפצעו. קשה להלום, זולת עבירת המתה על כל גווניה, עבירת אלימות קשה יותר. וכפי שנאמר ע"פ 6493/05 מוסא נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.2.2006) והמתאים לעניינו:

"המערערים עשו שימוש בנשק חם על רקע סכסוך שפרץ בין משפחותיהם, תוך שהם מתכוונים לגרום חבלות ופציעה לזולת. ירי מסוג זה, ובמיוחד כשהוא מתרחש באזור מגורים, כרוכה בו סכנה של ממש לחיי אדם, ולא רק לאלה המעורבים בסכסוך, אלא גם לעוברי אורח תמימים. הנכונות של המערערים לעשות שימוש בנשק חם, ותהיה המחלוקת ביניהם אשר תהיה, היא המלמדת על מסוכנותם, ומכאן הצורך לנהוג בהם ביד קשה, דבר המתחייב גם מהצורך להרתיע את הרבים." (שם, פסקה 2).

8. בחינת הפסיקה בעבירות נשק בנסיבות דומות מעלה כי הוטלו עונשים הכוללים רכיב של מאסר ממשי ממושך. בעניין אבו עראר לעיל, חמישה מערערים הורשעו על פי הודאתם בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, עבירות בנשק, שיבוש מהלכי משפט ועוד. שם, במסגרת סכסוך בין שני פלגים יריבים קשרו המערערים קשר לפגוע במתלונן מהפלג היריב. ארבעה מבין המערערים נסעו ברכב, כאשר שניים מתוכם מצוידים באקדחים, התקרבו למתלונן אשר עמד בכיכר בסמוך למכולת ברחוב ראשי,

והמערערים 2 ו-5 ירו על המתלונן שנפגע מהירי. בית המשפט המחוזי קבע מתמחי עונש הולם של ארבע עד שמונה שנות מאסר ליוזם, שלא היה ברכב והורשע בשידול, ולשני היורים; ומתחמים של שלוש ועד שבע שנות מאסר לשניים הנוספים שהיו ברכב. דינם נגזר, כל אחד לפי חלקו ונסיבותיו הוא, לעונשים של חמישים ושניים חודשי מאסר ליורים, ארבעים ושמונה חודשי מאסר למשדל, ארבעים ושניים חודשי מאסר לנהג ושלושים ושישה חודשי מאסר למי שהיה באוטו ובעל עבר פלילי מכביד. בית המשפט העליון דחה את הערעור על גזר הדין וציון כי בית המשפט המחוזי הקל עם הנאשמים הן במתחמי הענישה והן בעונשים.

פסקי הדין שהגישו הצדדים מצביעים גם הם על עונשים שנעים לרוב בין שלוש ועד חמש שנות מאסר, כל מקרה ונסיבותיו ובחלקם אף נגרמו פגיעות גוף מירי הנאשמים שלא כמו במקרה דנן. בית המשפט העליון עמד על הצורך בהחמרת הענישה בעבירות נשק, על הצורך בהרתעת היחיד והרבים ובכך ששיקולי השיקום בתקופה זאת משקפים בעיקרו של דבר את השיקום של המרחב הציבורי. כך למשל בפס"ד ע"פ 4077/22 פלוני נ' **מדינת ישראל** פס' 12-13 (נבו 28.07.2022) שניתן לאחרונה, צוין:

"בפסיקתו מן הזמן האחרון, בית משפט זה קבע לא אחת כי את מבצעייהן של עבירות נשק יש להעניש בחומרה יתרה - שכן מדובר בעבירות שהיו למכת מדינה, ושאחריהן בא השימוש הקטלני בנשק אשר מותיר אחריו פצועים ומתים כמעט מדי יום. מדיניות זו חלה ביתר שאת כאשר מדובר במכירה, ברכישה, בנשיאה או בהובלה - שלא כדין - של נשק התקפי בדמות תת-מקלעים ורובים ובשימוש לא חוקי בנשק כאמור. בטיפולנו בעבירות מסוג זה ובמבצעייהן, להרתעת היחיד והרבים ולהרחקת עברייני הנשק מהחברה על ידי השמתם בין כותלי הכלא לתקופות ממושכות יש מעמד בכורה (ראו: ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (31.5.2022); ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.8.2018); ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (23.6.2015); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (26.7.2022); ע"פ 587/22 נאעסה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (22.5.2022)). ככלל, יעדים עונשיים אלו מוחקים מניה וביה את בקשת העברייני לשיקום שמחוץ לכלא - זאת, גם כאשר מדובר בעברייני צעיר שהסתבך לראשונה בפלילים ובקשתו לשיקום כנה ואף זוכה לתמיכתו של שירות המבחן (ראו: ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 והאסמכתאות שם (26.7.2022)). בימים קשים אלה, השיקום שבראש מעיינינו הוא שיקום המרחב הציבורי המדמם כתוצאה מעבירות נשק בלתי פוסקות והשימוש העברייני בנשק חם.

13. בבואו ליישם את מדיניות הענישה כאמור, בית משפט זה נוהג להשית על מי שמוכר, קונה, נושא או מוביל נשק התקפי שלא כדין - קל וחומר, על מי שעושה שימוש בלתי חוקי בנשק התקפי- עונשי מאסר בין סורג ובריה לתקופות ארוכות יחסית (ראו: ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (23.1.2022); ע"פ 579/22 מדינת ישראל נ' טחאינה (13.6.2022); ע"פ 8869/21 מדינת ישראל נ' קואסמה (13.3.2022)). לפי אמות המידה שמדיניות זו קבעה, מאסר בפועל לתקופה של 3 שנים בגין עבירות הקשורות לנשק התקפי נמצא ברף הנמוך של הענישה הראויה (ראו: ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.2019); ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון (14.2.2021)). מאסר בפועל בסביבתן של שלוש שנים הולם הובלה ונשיאה חד-פעמית של נשק (ראו: ע"פ 6021/21 עבוד נ' מדינת ישראל (19.12.2021); ע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' ביאדסה (10.5.2022) (להלן: עניין ביאדסה)), והינו בגדר עונש מקל כאשר מדובר בעבירות נשק חמורות יותר. [...]"

9. בית המשפט העליון מציון כי מאסר בפועל של שלוש שנים פחות או יותר הוא עונש הולם רק לעבירה של הובלה ונשיאה חד-פעמית של נשק, כשלנאשמים כאן עבירות חמורות יותר. המאשימה הפנתה לת"פ (נצרת) 28899-10-20 **מדינת ישראל נ' יוסף** (ניתן ביום 24.02.2022, טרם פורסם), בעניינו תלוי ערעור בבית המשפט העליון - שם הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, בכך שירה ברובה סער

M-16, על שוטרים שהתקרבו למכוניתו, כאשר אזרחית נקלעה באקראי לזירה. הנאשם נמלט ברגל לחורשה סמוכה תוך כדי ירי לעבר השוטרים ולבסוף נלכד בשיח כאשר הנשק בידיו דרוך ומוכן לשימוש. בית המשפט ציין כי רק בזכות יכולת הקליעה הגרועה של הנאשם נמנע אסון ולא קופחו חיי אדם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה של שמונה ועד שתיים עשרה שנות מאסר, וגזר את דינו של הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, לעשר שנות מעשר בפועל. הסניגור התייחס לגזר דין זה וציין כי מדובר במקרה קיצון של ירי מטווח קצר לעבר שוטרים במספר הזדמנויות, והוא חמור מהמקרה שלפנינו.

10. מדובר באירוע שבו נעשה שימוש בנשק רב, לפתרון סכסוך, כאילו אין במדינה רשויות אכיפה, לית דין ולית דיין. התערבותה המהירה של המשטרה מנעה תוצאות חמורות יותר.

11. בבחינת נסיבות ביצוע העבירות נתתי דעתי לתכנון המקדים והקפדני שכלל: חבירה של למעלה משבעה שותפים כעולה מהסרטון שהוגש, הצטיידות בלפחות שלושה כלי נשק - שניים מהם רובי סער, הצטיידות בשני רכבים גנובים שזהותם הסוותה כאמור, הצטיידות במיכל בנזין, ובגדים להסוואת זהות המשתתפים; לשימוש שנעשה בנשקים בירי לעבר בית הקפה; לעובדה שהנאשם 2 הצטייד ברובה סער מסוג M-16 בו השתמש באירוע; לעובדה שהנאשם 1 לא אחז בנשק; לעובדה שבזמן הירי שהו בבית הקפה עובדים ולקוח עובר אורח; לנזק שנגרם מהירי לבית הקפה ולפוטנציאל הנזק שלא התממש לפגיעה בגוף או חלילה בחיי אדם; לפוטנציאל הנזק מההצתה המתוכננת של בית הקפה שלא התממש במקרה זה; להימלטות מהזירה למתחם מגורים קרוב, השלכת והחבאת פרטי לבוש ונשקים ששימשו לביצוע העבירה וההסתתרות במקום כדי להקשות על מעצרים; נתתי דעתי גם לכך שהעבירות בוצעו על רקע סכסוך ארוך בין משפחת הנאשמים למשפחתו של בעלי בית הקפה. משכך עולה חשיבות ייחודית בהרתעת המעורבים כדי שיינטשו כל רצון להמשיך בניהול הסכסוך על-ידי עשיית דין עצמית באמצעות כלי נשק.

12. מצאתי גם לתת משקל לנסיבת פציעתו של השוטר במהלך האירוע, הגם שפציעתו לא מיוחסת לירי שבצעו הנאשמים ושותפיהם; משנאלצו השוטרים לפתוח בירי כדי להפסיק את מעשיהם המסוכנים של הנאשמים והאחרים, יצר הדבר, מניה וביה, סיכון עצמי גם לשוטרים עצמם, סיכון שלמרבה הצער התממש כאן. השוטרים בתגובתם בירי שביצעו אכן הצליחו לסכל את תוכניתם של הנאשמים, שכן בבנזין לא נעשה שימוש - בית הקפה לא הוצת, ונמנעו פגיעות גוף לאזרחים שנכחו במקום.

13. בנסיבות אלה מצאתי כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הגבוה.

14. מצאתי כי עובדות כתב האישום והעבירות המיוחסות לנאשמים מהוות כולן מסכת אחת שראוי לקבוע בעניינה מתחם עונש כולל לכל העבירות. יחד עם זאת, בשל חלקם השונה של הנאשמים ובפרט בשל העובדה כי הנאשם 2 הצטייד ברובה M-16 בעוד הנאשם 1 לא אחז כלל בנשק מצאתי לקבוע מתחם עונש שונה לכל אחד מהנאשמים בהתאם לעיקרון אחדות הענישה.

15. בשים לב למידת הפגיעה בערכים המוגנים; למדיניות הענישה הנוהגת כאמור; להגדרת עבירות הנשק כמכת מדינה; ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כאמור, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בגין העבירות בעניינו של הנאשם 1 כנע בין **ארבע לבין שבע שנות מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים

שענינים מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגע העבירה; ובענינו של הנאשם 2 כנע בין **שש לבין תשע שנות מאסר ממשי** לצד עונשים נלווים כאמור. לא מצאתי עילה לסטייה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה.

16. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נתתי דעתי לעברו הנקי של הנאשם 1, לחינוך להישגים שהקנה לילדיו ולהשפעה שלמאסר ארוך צפויה להיות על משפחתו נוכח היותו מפרנס יחיד; להודאתם של הנאשמים בכתב האישום, ללא הסכמה עונשית מצד המאשימה, והחיסכון בזמן שיפוטי ומשאבי מערכת אכיפת החוק; לתקופת המעצר הממושכת מיום האירוע, למעלה משנה; מצאתי לתת משקל מה למצבו הרפואי של הנאשם 2, וזאת מבלי לקבוע מסמרות באשר למקורו, מאחר שאלו נסיבות שלא נפרסו בפניי. מנגד שקלתי גם את עברו הפלילי של הנאשם 2.

17. בגזירת עונשם של הנאשמים מצאתי כי יש צורך להעביר מסר של הרתעה אישית לנאשמים אך יותר מכך להרתעת רבים, מביצוע עבירות נשק, בהתאם לסעיפים 140 ו-140א בחוק העונשין. בעבירות נשק הצורך להרתיע נובע מפוטנציאל הנזק הטמון בהן ולאור התפשטות התופעה של החזקת נשק לא חוקי במדינה, על הפגיעות בגוף ובנפש הנגרמות מאותם כלי נשק השכם והערב. וכדי לשלוח מסר מרתיע לאחרים השוקלים להחזיק נשק שלא כדין, שידעו שהם צפויים לענישה מחמירה בשל מעשה שכזה. קל וחומר כאשר בנשק המוחזק נעשה שימוש כפי שקרה במקרה זה, אפילו אם מדובר רק על השתתפות בצוותא ואחריות מכוח דיני השותפות כבמקרה של הנאשם 1.

18. בשל כך אני גוזר את עונשם של הנאשמים כדלקמן:

נאשם 1:

א. ארבע (4) שנות מאסר אשר יהיו עונש מאסר בפועל שמניין מיום מעצרו בתיק זה, 10.05.2021.

ב. לצד עונש זה ובנוסף, שמונה עשר (18) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך שלוש (3) שנים מיום שחרורו ממאסר יעבור עבירות בנשק לפי סעיף 144 בחוק העונשין, עבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329 בחוק העונשין או עבירה של הצתה לפי סעיף 448 בחוק העונשין.

ג. שישה (6) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך שלוש (3) שנים מיום שחרורו ממאסר יעבור עבירות של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 בחוק העונשין; ירי מנשק חם לפי סעיף 340 בחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 בחוק העונשין או שימוש ברכב ללא רשות לפי סעיף 413ג בחוק העונשין.

ד. קנס של חמשת אלפים שקלים (5,000 ₪), שישולם עד יום 01.12.2022 או חודש מאסר תמורתו.

ה. פיצוי לבעל בית הקפה מ.ב. בסך חמשת אלפים שקלים (5,000 ₪), אשר ישולם עד יום 01.03.2022. ב"כ המאשימה תודיע לזכאי על זכאותו לפי פסק הדין כאמור.

נאשם 2:

א. (6.5) שש שנות מאסר ומחצה אשר יהיו עונש מאסר בפועל שמניין מיום מעצרו בתיק זה, 10.05.2021. העונש המוטל אינו בתחתית המתחם ממש וזאת בשל עברו הפלילי של הנאשם ובשל שיקולי הרתעת היחיד והרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40ז בחוק העונשין, כאמור לעיל.

ב. לצד עונש זה ובנוסף, שמונה עשר (18) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך שלוש (3) שנים מיום שחרורו ממאסר יעבור עבירות בנשק לפי סעיף 144 בחוק העונשין, עבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329 בחוק העונשין או עבירה של הצתה לפי סעיף 448 בחוק העונשין.

ג. שישה (6) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך שלוש (3) שנים מיום שחרורו ממאסר יעבור עבירות של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 בחוק העונשין; ירי מנשק חם לפי סעיף 340 בחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 בחוק העונשין או שימוש ברכב ללא רשות לפי סעיף 413ג בחוק העונשין.

ד. קנס של עשרת אלפים שקלים (10,000 ₪), שישולם עד יום 01.12.2022 או חודשיים מאסר נוספים תמורתו.

ה. פיצוי לבעל בית הקפה מ.ב. בסך חמשת אלפים שקלים (5,000 ₪), אשר ישולם עד יום 01.03.2022. ב"כ המאשימה תודיע לזכאי על זכאותו לפי פסק הדין כאמור.

ניתן היום, ו' אב תשפ"ב, 03 אוגוסט 2022, במעמד ב"כ המאשימה: עו"ד יניב זוהר, ב"כ הנאשמים: עו"ד שלומי שרון והנאשמים באמצעות הליווי

אני מתיר לנאשם 1 לחבק את בנו הקטן.

הצדדים קיבלו עותקי גזר הדין.

זכות ערעור כחוק מהיום, הודעה.